

Kardinál Müller: „Ani pápež sa nemôže rozhodnúť požehnávať homosexuálne páry“

11. apríla 2023 ✚ Cirkev ✚ Rozhovory

„Požehnanie dúhového páru je kacírstvo. Belgickí biskupi ich nemôžu legitimovať odvolávaním sa na údajné pápežove vyhlásenia. Aj keby to pápež povedal, nie je v jeho kompetencii meniť Zjavenie a náuku viery.“

„Cieľom nemeckej Synodálnej cesty je stať sa lokomotívou univerzálnej Cirkvi.“

„Útočiť na tradičný liturgický obrad katolíckej Cirkvi je absurdné.“

„Rímska kúria nie je Vatikánsky štát a jej sekularizácia je teologickým omylom.“

z výrokov kardinála Müllera

Katolícky portál *Nuova Bussola Quotidiana* uverejnil rozhovor s nemeckým kardinálom Gerhardom Ludwigom Müllerom, ktorého si samotný pápež Benedikt XVI. vybral za prefekta *Kongregácie pre náuku viery* a ktorého liberáli v katolíckej Cirkvi hystericky označovali „Panzerkardinal“. Rozhovor vám prinášame v plnom znení, pričom záujemcovia o jeho pôvodné znenie v taliančine si ho môžu prečítať na tomto odkaze: <https://lanuovabq.it/it/mueller-neanche-il-papa-puo-decidere-di-benedire-le-coppie-gay>.

Kardinál Gerhard Ludwig Müller

zdroj: youtube.com

***

Vaša Eminencia, označili ste slová Pia XI., ktorý odsúdil rozmach národných cirkví ako „skutočne prorocké slová“, ktoré si zachovávajú svoj význam aj v súčasnej konfrontácii s totalitnými aktivitami liberálnych katolíckych médií...

Národná cirkev je dokonalým protirečením Božej vôle spasíť celé ľudstvo a zjednotiť všetkých ľudí v Duchu Svätom. Viera nemôže byť zredukovaná na jeden národ, ako to robia pravoslávni s autokefáliou. Toto nie je katolícky princíp, sme katolícka Cirkev, ktorá je univerzálna pre všetky národy...

Človek nevyhnutne musí myslieť na to, čo sa v súčasnosti deje v Nemecku. Neobávate sa, žeby výsledky nemeckej Synodálnej cesty mohli infikovať nasledujúcu „synodu o synodalite“?

Samozrejme. Propagátori a priaznivci nemeckej Synodálnej cesty sa nechcú oddeliť od katolíckej Cirkvi, ale naopak, rozhodli sa stať ich lokomotívou. Ich agenda je známa viac ako 50 rokov a dodnes ju presadzuje *Ústredný výbor nemeckých katolíkov* (ZDK), ktorý však nie je skutočným zastúpením nemeckých katolíckych laikov. Tento výbor tvorili a tvoria ľudia, ktorí sa prezentujú svojím odmietaním kňazského celibátu, ktorí bojujú proti nerozlučiteľnosti katolíckeho manželstva a sú rozhodnými zástancami vysviackych žien.

Tieto návrhy boli prezentované priaznivcami synodálnej cesty ako riešenie problému zneužívania detí zo strany duchovných. Nenarušilo uznanie viny a rezignácia za zlé vedenie prípadov riešenia problému zneužívania detí zo strany nemeckých biskupov, protagonistov synodálnej cesty, ich dôveryhodnosť?

Pravdou je, že v Nemecku sa tieto smutné udalosti spáchané niektorými nehodnými kňazmi vo veľkej miere využili na zavedenie programu, ktorý existoval už skôr a ktorý nemal nič spoločné s touto tragédiou. Hlavné médiá v Nemecku nerobia nič iné, len chvália zmeny v katolíckej doktríne, ktoré presadzuje Synodálna cesta. Pre týchto ľudí v Cirkvi je dobré len to, čo prezentuje liberálne zhromaždenie vo Frankfurte nad Mohanom, zatiaľ čo všetko ostatné je očierňované a dokonca označované ako fašizmus! Väčšina nemeckých médií sleduje cieľ nie zlepšiť pomery v Cirkvi, ale Cirkev zničiť. Nie je náhoda, že sa hovorí o prípadoch pedofílie páchanej nehodnými kňazmi, pričom sa mlčí o tých prípadoch pedofílie, ktoré sa páchajú v športe, na univerzitách, v umeleckých kruhoch či v politike, kde je počet pedofilných činov oveľa, oveľa vyšší...

Ešte k téme nemeckej Synodálnej cesty. Čo poviete na intervenciu antverpského biskupa Msgr. Johana Bonnyho, ktorý podporil kauzu požehnávania homosexuálnych párov tým, že sa domáhal schémy, ktorú Belgická biskupská konferencia priniesla do Ríma? Podľa Bonnyho tvrdení údajne rímske úrady naznačili belgickým biskupom, že ostáva len na nich, ako sa rozhodnú a že dokonca aj pápež by im povedal „je to vaše rozhodnutie a ja to chápem“...

Dnes sa liberáli a tí, ktorí sa snažia legitimizovať homosexualitu v Cirkvi odvolávajú na údajné vyhlásenia a tvrdenia súčasného pápeža Františka. Ale týmto výrazným spôsobom prekračujú svoje kompetencie. V dejinách Cirkvi existovalo v minulosti veľmi veľa heretických biskupov. Schéma požehnávania „*dúhových párov*“ je jasnou herézou. Pre legitimizáciu ich predstáv nestačí odvolávať sa na to, čo údajne pápež povedal. A aj keby to niektorý pápež naozaj povedal, požehnávanie párov rovnakého pohlavia nemožno nikdy etablovať v Cirkvi tak, ako manželstvo medzi mužom a ženou. Je to absolútne nemožné. Nie je totiž v kompetencii žiadneho pápeža meniť Zjavenie a Bohom dané základy kresťanskej a katolíckej morálky. A už vôbec to nepatrí do kompetencie nejakej biskupskej konferencie. Takéto činy sú činmi proti katolíckej Cirkvi.

Myslíte si, žeby Dikastérium pre náuku viery malo zasiahnuť, aby pokarhalo biskupa z Antverp?

Áno. Jednoznačne malo a musí zasiahnuť.

Keby ste boli stále prefektom Kongregácie pre náuku viery, zasiahli by ste?

Asi ma už nechceli za prefekta práve preto, že dobre vedeli o tom, že by som rozhodne zasiahol (smiech). Je povinnosťou prefekta Kongregácie pre náuku viery v takomto prípade zasiahnuť. Nemožno sa schovávať za politickú alebo diplomatickú logiku či agendu. Prišiel čas priznať, hlásať a presadzovať pravdu.

Vo svojej knihe o II. vatikánskom koncile ste napísali, že „môže existovať len hermeneutika reformy a continuity“. Pred niekoľkými dňami kardinál Arthur Roche na ospravedlnenie liberálnych obmedzení tridentskej omše uviedol, že: „teológia Cirkvi sa zmenila“. Ako posudzujete tieto slová?

Ako teológ považujem tieto slová kardinála Arthura Rocha za absurdné. Viera je vždy rovnaká a vieru zmeniť nemôžeme. Teológia sa rozvíja, ale vždy len na základe tej istej viery. II. vatikánsky koncil nezmenil vieru týkajúcu sa sviatosti Eucharistie. Eucharistia je sviatostným sprítomnením obety Ježiša Krista, skutočnej prítomnosti Ježiša Krista. Z tejto dobrej myšlienky aktívnej účasti všetkých veriacich sa vyvíjali len liturgické formy. Vonkajšia forma liturgie sa môže meniť, ale neprichádza k podstatným zmenám. Vyjadrovať sa o tejto téme vyžaduje hlboké znalosti teológie vývoja Svätej omše a katolíckej liturgie.

Myslíte si, že je tridentská omša hrozbou pre jednotu Cirkvi?

Určite nie. Existujú veriaci, ktorí tvrdia, že tridentská omša je jediná ortodoxná forma liturgie Svätej omše a že forma liturgie vyvinutá po II. vatikánskom koncile je neplatná. Takíto ľudia sú extrémisti. Ale my nesmieme reagovať tak, že týchto ľudí, ktorí v skutočnosti milujú Cirkev a pápeža, budeme trestať extrémnym spôsobom. A nie sú v skutočnosti extrémistami tí, ktorí tvrdia, že je platná len forma liturgie vyvinutá po II. vatikánskom koncile? Gréckokatolíci teda takisto nemajú skutočnú omšu? Viete, je to absurdné. Takéto verejné vyhlásenia sa podľa môjho názoru robia bez hlbšieho premýšľania a logiky.

Kardinál Gerhard Ludwig Müller

zdroj: youtube.com

Odporučili by ste Svätému Otcovi, aby stiahol obmedzenia voči tridentskej omši, uvedené v *rescriptum ex audientia*, ktoré podpísal kardinál Roche?

Oveľa vhodnejšie by bolo uplatňovať líniu nedávno zosnulého pápeža Benedikta XVI., ktorý patril k najväčším teológom a znalcom liturgie našej doby. Najvyššia autorita Cirkvi sa musí vždy snažiť o zmierenie a nie o prehlbovanie rozporov. Potrebujeme dialektiku, aby sme našli cestu k mieru. Cirkev je v Kristovi symbolom jednoty ľudí. A pridávam ešte jeden argument.

Kritici označujú komunity spájané s tridentskou omšou za spoločenstvá trpiace predsudkami, sú podľa nich odporcami II. vatikánskeho koncilu, neakceptujúci doktrínu II. vatikánskeho koncilu. Tieto spoločenstvá

prirovnávajú k spoločenstvám vedeným biskupmi, ktorí otvorene popierajú II. vatikánsky koncil. To je však nekorektné.

A ako reaguje oficiálny Rím? Reaguje so všetkou rozhodnosťou a autoritou proti týmto spoločenstvám, ktoré si ctia tradičný rítus. Na druhej strane však nijako nereaguje voči aktivitám, ktoré podporujú požehňovanie párov rovnakého pohlavia. Prečo takáto segregácia?

V roku 2022 uzrela svetlo sveta dlho očakávaná reforma Rímskej kúrie. Vo svojej knihe tvrdíte, že kto očakáva riešenia od odborníkov z oblasti politiky, financií a ekonómie, nedočká sa skutočného riešenia. Nesúhlasíte teda s tým, aby sa laici presadzovali vo vedení Rímskej kúrie?

Ak sa dikastérium považuje takmer za civilnú inštitúciu Vatikánu, tak sa môže laik stať ministrom. Rímska kúria je však niečo úplne iné ako Vatikánsky mestský štát. Rímska kúria je cirkevná inštitúcia. Teraz sa vedome presadzuje zmena pojmu kongregácia na pojem dikastérium. To preto, aby sa zabránilo používaniu ekleziologického výrazu. Som jednoznačne proti sekularizácii Rímskej kúrie. Áno, vedúci komunikačného centra Vatikánu môže byť kompetentný laik. Treba však jasne rozlišovať medzi štátnymi a cirkevnými inštitúciami Vatikánu. Štátne inštitúcie Vatikánu nemôžu riadiť Cirkev.

Aby sme si to upresnili, podľa Vás môže byť laik guvernérom Vatikánskeho mestského štátu, nemôže však viesť Rímsku kúriu?

Presne tak. Základom Rímskej kúrie je kardinálske kolégium. Myslím si, že tí, ktorí posledné inovácie vyvíjali, o tom všetkom nepremýšľali dostatočne. Zamerali sa na riešenie finančných škandálov, ale nedostatočne sa zamysleli nad tým, čo skutočne predstavuje Rímska kúria na teologickej úrovni. II. vatikánsky koncil hovorí o Rímskej kúrii ako o ekleziologickom orgáne. To, čo sa dotýka Cirkvi, je úlohou cirkevných kongregácií a pápeža ako pápeža, nie pápeža ako hlavy Vatikánskeho štátu.

Pre Christianitas.sk preložil B. Krasnovský

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/kardinal-muller-ani-papez-sa-nemoze-rozhodnut-pozehnavat-homosexualne-pary/>